

บทอ่านที่ 1

อสย 1:11-17

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เครื่องบูชาที่มาถวายของท่านไม่เป็นประโยชน์ใดแก่เรา เราเอือมระอาแกะแพศผู้ที่เฝ้าบูชาถวายเรา เมื่อไขมันของโคหนุ่มที่ขุนไว้ เราไม่พอใจเลือดของโคแพศผู้ ลูกแกะ และแพะแพศผู้ เมื่อท่านทั้งหลายเข้ามาต่อหน้าเรา ใครเรียกร้องให้ท่านทำเช่นนั้น เหยียบย่ำลานวิหารของเรา อย่างน่าองงายไว้ประโยชน์เข้ามาอีกเลย กายานเป็นสิ่งน่ารังเกียจสำหรับเรา เทพนาการฉลองที่ปนกับความชั่วร้ายไม่ได้ เราเกลียดวันต้นเดือน และวันฉลองของท่าน วันเหล่านี้เป็นเหมือนภาระหนักสำหรับเรา เราเหนื่อยที่จะต้องแบกภาระนั้น เมื่อท่านชูมือขึ้น เราจะเบือนสายตาไปจากท่าน แม้ท่านจะอธิษฐานภาวนามากขึ้น เราก็จะไม่ฟัง มือของท่านเปื้อนเลือด จงล้าง จงชำระตนให้สะอาด จงนำกิจการชั่วร้ายของท่านออกไปให้พ้นจากสายตาของเรา จงเลิกทำความชั่ว จงเรียนรู้ที่จะทำความดี จงแสวงหาความยุติธรรม จงช่วยเหลือผู้ถูกข่มเหง จงให้ความเป็นธรรมแก่ลูกกำพร้า จงปกป้องสิทธิของหญิงหม้าย”

พระวรสาร

มธ 10:34-11:1

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาอัครสาวกว่า

“อย่าคิดว่าเรามาเพื่อนำสันติภาพมาให้โลก เรามีได้มาเพื่อนำสันติภาพ แต่มาเพื่อนำดาบมาให้ เรามาเพื่อแยกบุตรชายจากบิดา แยกบุตรหญิงจากมารดา แยกบุตรสะใภ้จากมารดาของสามี ศัตรูของคนที่คือคนที่อยู่ร่วมบ้านกับเขาตนเอง ผู้ที่รักบิดามารดามากกว่ารักเรา ก็ไม่คู่ควรกับเรา ผู้ที่รักบุตรชายหญิงมากกว่ารักเรา ก็ไม่คู่ควรกับเรา ผู้ใดไม่รับเอาไม้กางเขนของตนแบกตามเรา ผู้นั้นก็ไม่คู่ควรกับเรา

ผู้ที่หวังชีวิตของตนไว้ ก็จะสูญเสียชีวิตนั้น แต่ผู้ที่ยอมเสียชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เรา จะพบชีวิตนั้นอีก ผู้ที่ต้อนรับท่านทั้งหลาย ก็ต้อนรับเรา ผู้ที่ต้อนรับเรา ก็ต้อนรับพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา

ผู้ที่ต้อนรับประกาศก เพราะเราเป็นประกาศก จะได้รับบำเหน็จรางวัลของประกาศก ผู้ที่ต้อนรับผู้ชอบธรรม เพราะเขาเป็นผู้ชอบธรรม จะได้รับบำเหน็จรางวัลของผู้ชอบธรรม

ผู้ใดที่ให้น้ำเย็นแม้เพียงหนึ่งแก้วแก่คนใดคนหนึ่ง ในบรรดาคนธรรมดาๆ เหล่านี้ เพราะเขาเป็นศิษย์ของเรา เรามอบความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้นั้นจะได้รับบำเหน็จรางวัลอย่างแน่นอน”

เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสสั่งสอนศิษย์สิบสองคนแล้ว ก็เสด็จจากที่นั่นไปเทศนาสั่งสอนตามเมืองต่าง ๆ ในแคว้นกาลิลี

โลกปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านวิทยาการ เทคโนโลยี แม้กระทั่ง ดิน ฟ้า อากาศ การเปลี่ยนแปลงอีกอย่างหนึ่งที่สำคัญคือความคิดและทัศนคติ ตลอดจนจนถึงการประพฤติปฏิบัติของมนุษย์ มนุษย์หลงตัวเองมากขึ้น และหยิ่งผยองคิดว่าตนเก่ง ไร้เทียมทาน และทำตามใจตัวเองมากขึ้น กระทำแม้สิ่งชั่วร้าย พระเจ้าจึงตรัสสอนเราผ่านทางประกาศกอิสยาห์ว่า “จงเลิกทำชั่ว จงเรียนรู้ที่จะทำความดี จงแสวงหาความยุติธรรม จงช่วยเหลือผู้ถูกข่มเหง พระเจ้าสอนเราให้ยึดความถูกต้อง รู้ว่าอะไรดี อะไรควรทำ เราจะต้องรับคำสั่งสอนของพระเจ้า และนำมาประพฤติปฏิบัติในชีวิตของเรา เราจึงจะสมควรได้รับบำเหน็จรางวัลของผู้ชอบธรรม”

วันที่ 16 กรกฎาคม 2555

ฉลองพระนางพรหมจารีมารีย์แห่งภูเขาคาร์แมล

มธ 10.34-11.1

“ผู้ที่รักบิดามารดามากกว่ารักเรา ก็ไม่คู่ควรกับเรา” ในข้อพระคัมภีร์นี้ พระเยซูเจ้าเน้น 2 ประเด็น ประการแรก พระเยซูเจ้าทรงปฏิเสธที่จะเป็น “เบอร์สอง” ในชีวิตของเรา. พระองค์ต้องไม่เป็นรองใครและสิ่งใด. พระองค์ทรงกระทำให้ศิษย์ของพระองค์รวมทั้งเราด้วย ให้คิดอย่างเอาจริงจังและมุ่งมั่นว่า เราต้องเลือกที่จะติดตามพระองค์ ถึงแม้ว่าเราจะเจ็บปวดก็ตาม

การเลือกของเรานำมาซึ่งความเจ็บปวด เราไม่รู้จะไปที่ไหน. แต่ถ้าเรามั่นใจว่า เรารับใช้พระเจ้า โดยไม่คำนึงถึงความเจ็บปวด. เพราะการต่อสู้ทำให้รับความเจ็บปวดได้. เพื่อเราจะให้กำลังใจคนอื่นได้. พระเยซูเจ้าทรงบอกเราให้มุ่งมั่นพันธกิจของเรา

ประการที่สอง พระเยซูเจ้าเน้นค่านิยมเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในชุมชน ถ้าเรา “รักบิดามารดามากกว่าพระเยซูเจ้า...” คือการดำเนินชีวิตโดดเดี่ยวและแบบปัจเจก การสร้างชุมชนวัดก็จะเป็นไปไม่ได้และกีดกันการแสดงออกอย่างเต็มที่ของพระวรสาร. เราต้องให้กำลังใจแก่กัน. เราต้องการให้แต่ละคนเติบโตเข้าสู่ความสมบูรณ์ตามที่พระเจ้าทรงพระประสงค์. นั่นเป็นเหตุที่ศิษย์พูดว่า “ผู้ใดทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า ผู้นั้นเป็นพี่น้องชายหญิงและเป็นมารดาของเรา” (มก 3.33-35) พระเยซู

เจ้าทรงขยายวงครอบครัว ไม่เพียงแค่สมาชิกแต่ขยายชุมชนให้กว้าง
ออกไป

ข้าแต่พระเจ้า ลูกขอบพระคุณพระองค์สำหรับของประทานแห่ง
งานธรรมทูตและชุมชน. โปรดช่วยพวกลูกให้แสวงหาพระองค์และพบ
พระองค์ในคนอื่นและในเหตุการณ์ที่อยู่ต่อหน้าเรา. โปรดชี้ทางแก่ลูกเพื่อ
เข้าถึงคนอื่นด้วยความรัก